

3.5.1990

תולדות - ההשקיה במעיין-צבי

מפי חיים מהגלית - בראיון ע"י שולמית קוגלמן, ב - 3.5.1990
לזכר גרשון פרס ז"ל.

בראשית השמוש בשיטות ההשקיה הפעילו בארץ צינורות עם ראש השקיה מתוצרת לנינגר מגרמניה.
היו לנו צינורות ברזל באורך של 5 מ' בכמות לא מספיקה. השתמשנו גם בממטרות - "לגו" ובממטרות "גשם", כחול לבן. בעזרת אביזרים אלה וכמות מים מוגבלת, ההשקיה לא היתה יעילה ומלאכה קשה.
בהתחלת שנת 1950 היו לנו מקורות מים, אבל ניצול כמות המים מבארות לא היה מושלם. לא היו לנו אביזרים מתאימים ולא היו לנו משאבים כספיים לפיתוח. באותה התקופה נערכה מהפכה ביצור אביזרי השקיה מתקדמים בארץ.

גרשון פרס הקדיש את כל מרצו לתיקון משאבות והחלפת מנועי חשמל. נקנו צינורות אלומיניום לעומת אלה מברזל והופיעו בשוק ממטרות "נען", פיזור המים שלהם בכיסוי שטחים היה טוב בקוטר של 6 מ' ומדויק. גרשון פרס שם דגש על ניצול כל המים שהו בבארות וכך אפשר היה להשקות מבאר א', באר ג' ומבאר ד'.
גרשון הניח צנרת צינורות של 6" (צול), החליף והתקין קווים חדשים בשטחים מסביב לחצר במטרה להגביר אספקת מים לצרכי השקיה.

במרוצת הזמן הוחלפו משאבה עם מנוע בבאר ד' ונבנה מאגר מים נוסף גדול ליד פינת הנוער, פרט לישן שהוא על יד מתפתרתנו. זאת למען אספקת מים מספיקה לכל צרכי אוכלוסיתנו.

בשנת 1952 נבנתה בריכה בטנטורה, גרשון בדק את כמות המים בבאר טנטורה וסידר שאיבה יעילה מקסימלית, הניח צינור בקוטר 12" לאספקת מים לבריכה זו.

במשך השנים הותקנו שלוש משאבות גדולות במדגה במטרה לשאוב מים מה"דיפלה" - נחל דליה. התברר שכמויות המים מבאר ה' לא הספיקו לבריכות דגים חדשות גם כאן נבנתה רשת צינורות בקוטר של 14". עבודה בהיקף גדול.

נבנתה באר נוספת ליד המשטרה ואוגר מים ליד הכביש במורד ממול המועדון.

בשנים האחרונות העלו את הרעיון לנצל מי גשם והוחלט להקים מכון שאיבה לבריכות דגים ולבריכות אגירה להשקייה. תכנית זו בוצעה בניצוחו של גרשון פרס. הוקמה עוד רשת צינורות לחיבור כל היעדים יחדיו.

גרשון פרס היה גם אחראי על חדרי קיטור ואספקת קיטור ומים חמים למטבח ולמכבסה.
גרשון פרס התקין לראשונה מערכת לאספקת מים חמים לבתי הילדים ולבתי החברים. בתקופה ההיא נדרש לעבוד במחלקת המים במשרד החקלאות.

רשמה: שולמית קוגלמן

